

[Jes Lunde]

stik. Nej, den slags må de offentligt ansatte tage med hjemmefra efter Fremskridtspartiets mening, eller også må de spise deres madder direkte fra kassen. Kun arbejdsmiljølovens minimumsregel om, at der skal stilles et lokale til rådighed, har Fremskridtspartiet tænkt sig at re-spekttere.

Sådan et forslag er efter SF's opfattelse det rene pip. Vi går ind for, at man skal stille samme krav til offentligt ansatte, som vi stiller til privat ansatte, når det gælder produktivitet, når det gælder kvalitet på sammenlignelige områder, og derfor må vi selvfølgelig også behandle de offentligt ansatte, nogenlunde som de privat ansatte bliver behandlet. Tendensen er jo ikke, at private virksomhedsledere skærer ned på den service, der ydes over for deres ansatte i form af kantiner og sådan noget – tværtimod. De ved, at det er god personalepolitik at sørge for ordentlige forhold på sådan nogle områder, og derfor ville det være helt uklogt, hvis det offentlige skulle opføre sig dårligere over for sine ansatte, end de private arbejdsgivere opfører sig over for deres.

Derfor vil vi afvise forslaget fra Fremskridtspartiet. Vi vil tværtimod hilse det velkommen, at finansministeren ifølge pressen har fortrudt sit kantinecirkulære og overvejer at trække stramningerne fra sidste forår tilbage. Sådan har det set ud i aviserne, og hvis det er tilfældet, skal vi kun hilse det velkommen.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da CD's ordfører på dette område ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med følgende:

CD kan ikke stemme for dette forslag fremsat af Fremskridtspartiet. Vi ved, at besparelsen fastholdes, men det er op til den enkelte instans selv at afgøre, hvorvidt man vil give støtte til kantinemad. I øvrigt taler man så meget om det kommunale selvstyre, og derfor må det også være den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, om der skal gives tilskud.

Jeg kan fortælle, at i den kommune, jeg kommer fra, har vi valgt at lade kantinedriften hvile i sig selv. Herved kunne man spare 2,5 mio. kr. på årsbasis, og da vi ved, at kommunerne skal stramme op på budgetterne, er der altså en mulighed for at finde en besparelse her.

Der er altså frihed for de enkelte kommuner, amter eller andre instanser til selv at træffe afgørelse, og det finder vi rimeligt.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne afvise forslaget med henvisning til det, som finansministeren sagde. Jeg skal så samtidig sige, at der kunne være god grund til at gå ind i en almindelig diskussion om offentligt ansatte, sådan som arbejdsministeren sådan lige tenderede – undskyld, finansministeren – men det vil jeg alligevel undlade, i hvert fald med udgangspunkt i dette forslag. Jeg vil dog understrege, at jeg er meget enig med finansministeren i, at selvfølgelig drejer det sig om at skabe nogle optimale arbejdsbetingelser for de offentligt ansatte.

Der kunne måske være god grund til, at vi tog en lidt dybere diskussion om det ved en anden lejlighed.

Glønborg (KRF):

Tanken om, at offentlig kantinedrift skal hvile i sig selv, er en tanke, som Kristeligt Folkeparti har stor sympati for. Vi har faktisk i forbindelse med nogle af finanslovsaftalerne været med til at drage omsorg for, at man tilstræbte sådan en hvilen i sig selv. Derfor kan vi godt sige, at vi har stor sympati for intentionerne i Fremskridtspartiets forslag.

Men jeg vil sige meget ligegyldigt, at det nu engang er sådan, at bemærkningerne til et forslag jo hænger sammen med forslaget, og for Fremskridtspartiet lærer at skelne imellem vælgermødeagitationssprog og så det, jeg vil kalde saglig forklaring af, hvad der ligger i et lovfor-slag, skal man ikke rigtig forvente vores støtte til forslaget. Der er nogle bemærkninger heri, som vi simpelt hen ikke bryder os om.

Så vil jeg også godt om indholdet i det hele taget sige, at det nok er lige vel bastant til, at vi vil være med på det. Men intentionen deri er vi enige i. Vi har imidlertid arbejdet for den samme sag i forbindelse med finanslovsaftalerne, og derfor vil vi selvfølgelig vogte over, at sådanne aftaler bliver holdt.

Vi plejer ikke at føle os snydt af finansministeren, og det regner vi heller ikke med at vi er i denne omgang. Men naturligvis bliver jeg en lille smule foruroeligt, når jeg kan læse om, at finansministeren skulle have udtalt, at denne ordning nu skal stoppe. Så føler jeg mig selvfølgelig foranlediget til at spørge: Hvad ligger der egentlig i det?